

[Drachmann.]

snitsophold kan overholdes, vil de idelige Standsninger virke trættende, man faar i Stedet for en elektrisk Bane en elektrisk Sporvogn med de Ulemper, der knytter sig dertil. Jeg vil navnlig advare mod de foreslaaede Stationer ved Nordre Frihavnsvej og Svanemøllen, som tilmed ligger uheldigt rent teknisk set paa den mærkelige Bjerg- og Dalbane, som Banestrækningen fra Østerbro til Hellerup i og for sig maa siges at være. I bedste Tilfælde kunde jeg tænke mig, at man holdt disse Anlæg som rene og skære Søndagsstationer, medens man ganske sikkert vil sande, at de til daglig vil blive mere til Gene end til Gavn.

Om den nye Axeltorv-Station vil jeg sluttelig sige, at jeg tror, den kommer til at ligge godt, men den kommer blot til at kaste et noget mærkeligt og lidet flatterende Lys over Valget af den nye Hovedbanegaards Beliggenhed. Jeg tror, man vil sende en vemodig Tanke tilbage til den gamle Hovedbanegaard. Den laa ganske vist i Niveau — det er rigtigt —, men det kunde være afhjulpet, men, som sagt, baade den gamle Banegaards Beliggenhed og den gamle Linieføring var ret ideel og i Virkeligheden betydelig bedre end det, der senere er kommet. Den senere Linieføring har forlænget Køretiden ud til Skoven. Vi ved jo alle, at vore Fædre, jeg havde nær sagt i længst forsvundne Dage, men i alt Fald for 30—40 Aar tilbage, kørte 5—6 Minutter kortere, naar de skulde ud til Klampenborg, end vi maa, fordi Linien nu er forlænget ved Boulevardbanens Anlæg o. s. v.

Om selve de tekniske Spørgsmaal vil jeg, som sagt, mene, at man skal vente med at udtale sig og forhandle herom, til Udvalget kan begynde sit Arbejde. Jeg vil blot antyde, at Ordningens Akilleshæl nok vil komme til at ligge i Vanskeligheden med Hensyn til at kombinere Dampdrift og elektrisk Drift paa det ene Dobbeltspor, som Holte-Banen har til Disposition foreløbig.

Men jeg vil gerne samtidig fremhæve, at elektrisk Drift som saadan er det ganske nødvendigt at indføre. Det er beskæmmende, at Byer, der er meget mindre end København og har en meget mere spredt Oplands- trafik end vi, som f. Eks. baade Oslo og Stockholm, ikke har en enkelt elektrisk Bane alene, men adskillige saadanne, medens vi ingen har, vi, som tilmed har en saa stor Tunnelstrækning at kæmpe med med Hensyn til Ulemper og andet, der følger med Dampdrift, og som jo desværre ogsaa i høj Grad vil fremkomme ved Dieseldrift.

Denne sene Erkendelse af, at der maa

gøres noget rationelt, har ogsaa hemmet Udflytningen fra Storbyerne. Vi i mit Parti og jeg personlig stiller os overordentlig sympatisk overfor netop Udflytningen, Spredningen fra den uhyggelige Sammenhobning, ikke mindst i de saakaldte Arbejderkvarterer, i Nutidens Storbyer ud til Lys og Luft. Men skal dette Problem løses afgørende gennem Elektrificeringen, tror jeg, at det i det foreliggende Lovforslag foreslaaede Anlæg maa føres videre baade mod Nord og Nordvest, hvor der endnu er baade billige og store Arealer til Disposition. Thi det er en Kendsgerning, at i de Kommuner, der bliver berørt af de Strækninger, der nu bliver tilgængelige for elektrisk Drift, er allerede den meste Grund beslagnet og Priserne desværre skruet meget stærkt i Vejret. Men der er jo ogsaa stillet fremtidige Udvidelser i Udsigt, og jeg antager ikke, at den højtærede Trafikminister vil vige tilbage for en Udvidelse af den elektriske Drift, naar den forhaabentlig er gennemført og viser sig god i enhver Henseende.

I Anledning af Lovforslagets § 2 om Ekspropriationsbeføjelsen vil jeg bemærke, at det er paa Tide, at det bliver sagt til Statsbanerne, at de bør optræde sammelig paa dette Omraade. Nu ser man alt for ofte, at Statsbanerne netop med denne Lovhjemmel eksproprierer Jord til ganske nødvendige Formaal, hvorefter man lader Jorden henligge aarevis, og ikke alene henligge aarevis ubenyttet, men ogsaa udlejer den til alle Slags Skure, Boder og lignende for at indvinde nogle usle Kroner. Det er denne Skuremani, som har grebet Statsbanerne, desværre ikke i Betydning af Rengøring, for i saa Henseende holder Statsbanerne sig meget mere tilbage, men med Hensyn til denne aparte Wild West Bebyggelse, der i Forvejen er saa stærkt repræsenteret i København og Omegn.

En af mine ærede Partifæller har en udsøgt Kollektion af Fotografier af Skure, tagne i Frederiksberg Kommune, til Disposition for det kommende Udvalg. Men det er ikke alene paa Frederiksberg, at disse Forsyndelser grasserer, men ogsaa andre Steder rundt om i Byerne. Hvor mange kender ikke disse Boder, Skure, Smaabutikker og Bygninger, vi ser opført, baade hvor der er Plads, og for Resten ogsaa, hvor der ikke er Plads dertil!

Det er navnlig Tobak og Iskager, der synes at staa Statsbanernes Hjerte saa nær. Jeg minder om Grunden foran den smukke Postbygning i Tietgensgade, en af vore smukke Barokfaçader, hvor Statsbanerne ogsaa har fundet sig foranlediget